'நடப்பியல்' - ஓர் அறிமுகம்

கலாநிதி கி. விசாகரூபன்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கிய வடிவங்களில் 'நாவல்' (Novel) என்பது கணிசமான செல்வாக்கு உடைய ஒரு இலக்கிய வடிவமாக உருவெடுத்து வருகிறது. மனித வாழ்க்கையினை அதன் பலம், பலவீனங்களோடு புரிந்துகொள்ள பிற கலை வடிவங்களைவிட நாவலிலேயே அதிக வாய்ப்புக்கள் உள்ளதாகக் கருதலாம். மனிதர்கள் தாம் வாழும் சூழல்களில் இயங்கும் முறையை அப்படியே சித்திரித்துக் காட்டும் பொழுதுதான் குறித்த நாவலை நுகர்கின்ற வாசகனுக்கும் அது உண்மையானதாகப்படும். படைப்பாளிகள் தங்கள் படைப்புக்களில் நடப்பியல் நெறிகளை உள்வாங்கிப் படைக்கும் போதுதான் மேற்குறித்த நிலை சாத்தியம் ஆகும். நடப்பியல் நெறிகளை உள்வாங்கி நாவல்களைப் படைக்கும் போக்கு அண்மைக் காலங்களில் அதிகரித்து வருவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இக்கட்டுரையானது நடப்பியலுக்கான விளக்கம், நடப்பியலின் தோற்றம், நடப்பியலின் அடிப்படையான பொதுப்பண்புகள், நடப்பியல் வகைகள் முதலான கூறுகளை விளக்குவதனூடே நடப்பியலை அறிமுகம் செய்வதாக அமைகிறது.

1. நடப்பியல் :

ஆங்கிலத்தில் "Realism" எனக் கூறப்படும் சொல்லுக்குத் தமிழில் நடப்பியல், யதார்த்தம், எதார்த்தம், உண்மையியல், மெய்யியல் எனப்பல சொற்கள் கூறப்படுகின்றன.

'நடப்பியல்' என்பது வாழ்க்கையினை வாழ்கின்ற நிலைகளோடு இணைத்துச் சித்திரிப்பதான ஒரு செயற்பாடு எனக் கருதிக்கொள்ளலாம்.

நாவல் என்பதற்கு விளக்கம் தரும் ஆர்னால்டு கெட்டில் (Arnold Kettle) என்பார்,

'இருக்கும் வாழ்க்கையை நடப்பியலாகக் காட்டும் உரைநடைக் கதையே நாவல்'[1] என்கிறார்.

சிறந்த நாவல் என்பது மனிதனுடைய வாழ்க்கையை அவன் வாழ்கின்ற சூழல்களோடு சித்திரித்து அதிலிருந்து பொருண்மையிகைக் காட்டக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.[2]

நடடப்பியலுக்கு விளக்கம் தரும் சி.கனகசபாபதி:

'நடப்பதை அல்லது உள்ளதைப் பற்றிய உணர்வுப் பதிவைச் சாதாரண மனிதனுக்கு எப்படித் தோன்றுகிறதோ அப்படிப் படைத்துத் தரும் கலைக் கூறு அமைந்தது தான் நடப்பியல் இயக்கம்'[3] என்கிறார்.

உள்ளதை உள்ளவாறே சித்திரிக்கும் படைப்புக்களின் வழியே மனிதன் சுபாவ ரீதியாகத் தன்னை ஒன்றுபடுத்திக்

கொள்வது சாத்தியமாகும் 'நடைமுறையின் அனுசரணை' என்பது நடப்பியலின் அடிப்படைப் பண்பாகக் காணப்படுகிறது.

2. நடப்பியலின் தோற்றம்:

மனிதன் தன்னுடைய குடும்பம், வர்க்கம், சூழ்நிலை முதலானவை சார்ந்த சமூக, பொருளாதார அம்சங்களினால் எவ்வாறு பாதிக்கப்படுகிறான் என்பதனைக் காணும் முயற்சியில் தோற்றம் பெற்றதே நடப்பியல் நெறியாகும்

மிகு உணர்ச்சி நிலையிலிருந்து கலையைக் காப்பாற்றும் எண்ணத்தில் உருவானதே 'நடப்பியல்' என்பார் சி.சு.செல்லப்பா.

'மிகு உணர்ச்சி இயல்'' செய்கையானது நைந்துபோன லட்சியப்பாங்கானது. அதிலிருந்து கலையைக் காப்பாற்றுவது தான் நடப்பியல் என்று வாதிக்கப்பட்டது. உண்மையைச் சொல்லுதல் என்ற இரண்டே சொல் கோஷம்தான் இதன் தோரணை. சொல்வதை எளிமையாகவும், மனப்பூர்வமாகவும் சொல்ல வேண்டுமே தவிர சிக்கலானதாகவும் திருகலானதாகவும் வெளியிடக் கூடாது. யாரும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும்படியாக இருக்க வேண்டும்.[4]

எனவரும் அவரது கூற்று இவ்விடத்தில் அவதானிக்கத்தக்கது.

இலட்சிய நெறிப்பட்ட சிந்தனை நெறியையும் தொல்சீர் காவிய அமைபிற் காணப்பட்ட கதைப்பின்னலையும் பாரம்பரிய உண்மைகளையே உண்மையின் உரைகல்லாகக் கொள்ளும் பண்பினையும் விடுவித்து பல்வேறுபட்ட மனித அனுபவங்களைத் தனிமனித சமூக இயக்க அடிப்படையில் ஆராயும் பண்பை ஏற்றுக்கொள்வதான முயற்சியில் உருவானதே நடப்பியல் நெறி என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்படுகிறது.

நடப்பியல் இயக்கம் என்பது இலக்கியத்தை மரபாகிய அடிமைத்தளையிலிருந்து விடுவிக்கும் முயற்சியில் மேற்கிளம்பிய ஒன்றாகவே கருதப்படுகிறது.[5]

3. நடப்பியலின் அடிப்படைப் பொதுப் பண்புகள்:

நடப்பியல் நெறியானது பல்வேறு பண்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்டமைந்துள்ளது. அவற்றில் சிலவற்றை இவ்விடத்தில் நோக்குதல் பொருத்தமானதாகும்.

3:1 உள்ளதை உள்ளவாறே சித்திரித்தல்.

உள்ளதை உள்ளவாறே சித்திரிப்பது என்பது இயற்பண்பாகும். இவ்வாறான ஒரு சித்திரிப்பில் சமூக ஆய்வையும் முதன்மைப்படுத்தி நிற்பது நடப்பியல் நெறியின் பிரதான பண்பாகும்.

'நாவல்களில் கற்பனையின் பயனால் உள்ளதை உள்ளவாறே சித்திரிப்பது தான் நடப்பியல் நெறி'[6] என்றும், வாழ்க்கையில் தொடர்ந்து ஆற்றொழுக்காக நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளின் நடப்பு நிலையை உள்ளது உள்ளபடியே இலக்கியத்தில் வடித்துத்தரும் பொழுது அது நடப்பியல் நாவல் வகையாக அமைகிறது.[7] என்றும், மேற்குறித்த

பண்பை அறிஞர் பலவாறு விளக்கி யுரைத்துள்ளனர்.

சமுதாயத்தில் உள்ள குற்றங்கள், குறைகள், அழகுகள், விகாரங்கள், பெருமைகள், சிறுமைகள் அனைத்தையும் எந்தவிதமான தணிக்கைக்கும் இடமின்றி நுணுக்கமாக எடுத்துரைக்கும்.[8] இச்செயற்பாடானது, வாழ்க்கையை எழுதிப் பதிவுசெய்யும் கொள்கை அல்லது உத்தி என்பதாக அமைகிறது.

நடப்பியல் முதலில் நாவல்களில் இடம்பெறத் தொடங்கியபோதும் நாளடைவில் அது, சிறுகதை, நாடகம் முதலியவற்றிலும் முனைப்புப் பெறலாயிற்று.

3:2 காரணகாரிய உறவுநிலை.

படைப்பு ஒன்றில் குறிப்பிடப்படும் நிகழ்ச்சிகள் நிகழத்தக்கவையாக இருத்தல் வேண்டும் அவ்வாறு காட்டப்படும் நிகழ்ச்சிகளுக்கான காரணகாரியத் தொடர்பை முன்நிறுத்துவது நடப்பியலின் பண்புகளில் ஒன்றாகும்.

'ஒவ்வொரு சமூக நிகழ்ச்சியையும் காரணகாரியத் தொடர்புடன் புரிந்து கொள்வது எதார்த்தவாதத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சம்'[9] என்பார் எஸ்.தோதாத்திரி.

நடப்பியலின் மேற்குறித்த பண்பினை விளக்கும் ந.பிச்சமூர்த்தி,

'எதார்த்தவாதம் முதலாளித்துவ சமூதாய அமைப்பின் கொடுமைகளை காரண காரியத் தொடர்புகளுடன் விளக்குகிறது. விமர்சனம் செய்கிறது.[10] எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

3:3 நிகழ்ச்சிகளின் ஏற்புடைத் தன்மை.

நிகழ்ச்சிகளின் ஏற்புடைத் தன்மையும் நடப்பியல் நெறியின் பிறிதொரு பண்பாகும். நாவல்கள் சித்திரிக்கும். சம்பவங்கள் நிகழத்தக்க வையாக இருத்தல் வேண்டும். 'ரியலிசம்' பற்றிக் குறிப்பிடும் க.கைலாசபதியும் இதனையே வலியுறுத்துகின்றார்.[11]

"ஒருமனிதனின் அனுபவ விளிம்பிலிருந்து எல்லா மனிதர்களினதும் அனுபவத் தொகுதியை அறிந்து கொள்ளும் நிலைமையை ஏற்படுத்து வதற்கு, யதார்த்தம் என்னும் நோக்க முறைமை வரலாற்று நெறிகளை, சமூக வளர்ச்சிப் படிகளைச் சுட்டிக்காட்டத் தக்கதாக இருத்தல் வேண்டும்" என கா.சிவத்தம்பி குறிப்பிடுகிறார்.[12]

மனிதன், தன்கால மனிதனாகத் தன்னை உணரும் போது, வாழும் போது அவன் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளை வடிப்பதே நடப்பியல் எனலாம். மக்களையும் அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலைகளையும் உண்மையாக மேல்பூச்சு எதுவும் பூசாமல் சித்திரித்துக் காட்டுவது நடப்பியலாகும்.

3:4 சமூகத்தைப் புறவயமாக ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பாங்கு.

நடப்பியல் நெறியில் புறவயப் பார்வை (Objectivity) பிரதானமானது. புறவயமான சமூக யதார்த்தவாதத்தைப்

புரிந்துகொள்வது, பிரதிபலிப்பது, விளக்குவது என்பதில் தான் நடப்பியலின் அடிப்படையே அடங்கியுள்ளது.[13]

மனித சமூகத்தை நாம் உண்மை என்று ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அதனை உணரமுடியும், ஆராய முடியும், அதனை நமது மனதின் புறத்தேயுள்ள ஒன்றாகக் காணவேண்டும்[14] என்பது நடப்பியலின் அடிப்படைகளில் ஒன்றாகச் சுட்டப்படுகிறது.

சமூக முரண்பாடுகள், மாறுதல்கள் முதலானவற்றையும் புறவயமாகக் காணவேண்டிய கடப்பாடு நடப்பியலுக்கு உண்டு. புறவயமாகச் சமுதாயத்தை அணுகும்போது ஒரு நடப்பியற் படைப்பாளி அதைப் பிரதிபலிக்க முற்படுகிறான். இப்பிரதிபலிப்புக்கு அடிப்படையாக சமூக முரண்பாடுகளும் அதன் காரணமாக அமையும் மாறுதல்களும் விளங்குகின்றன.

3:5 உண்மையை அறிதல்.

படைப்பாளியின் முன்னால் விரிந்திருக்கும் பரந்துபட்ட அனுபவத்தளத்தில் உண்மைகளை இனங்கண்டு கொள்வது நடப்பியலின் பண்புகளில் ஒன்றாக உள்ளது.

படைப்பாளி ஒருவன் தன் அனுபவத்தில் காணும் அனைத்தையும் படைப்பாக உருவாக்குவதில்லை. தான் கைக்கொண்ட நடப்பியல் நெறிக்கு அவசியமானவற்றைத் தேர்வு செய்வதிலேயே அவனது படைப்பின் வெற்றி தங்கியுள்ளதாக் குறிப்பிடலாம்.

'யதார்த்தவாதம் என்பது உண்மையைத் தேடிக்காணும் நெறி. உள்ளதை உள்ளவாறே படம் பிடித்துவிடின் உண்மை துலங்கும் என்பதில்லை. இயற்கையில் முக்கியமானதும், முக்கிய மற்றதும், பயனுள்ளதும், பயனற்றதும், செத்ததும், உயிருள்ளதும் கலந்து விரவிக் கிடக்கின்றன. இவற்றை நுணுக்கமாக வருணித்து விடுவதால் ஒரு பொருளின் உள்ளியல்பு அல்லது சிறப்பியல்பு தெளிவாகாது. தள்ள வேண்டியதைத் தள்ளி, கொள்ள வேண்டியதைக் , கொள்ள வேண்டும். இது எதார்த்த இலக்கிய நெறி'[15] என்று மேற்படி பண்பைக் கைலாசபதி விரிவாக எடுத்துரைப்பார்.

3: 6 பாத்திரத் தேர்வும் சூழல் தேர்வும்.

படைப்பொன்றின் கருவினை விளக்குவதற்குப் பொருத்தமான பாத்திரங்களையும் சூழல்களையும் படைப்பாளி இனம் கண்டு தெரிதல் வேண்டும்.

யதார்த்த நெறி என்பது நுணுக்க விபரங்களின் உண்மையுடைமை.தவிர வகை மாதிரிக்குப் பொருத்தமான பாத்திரங்களை வகைமாதிரிக்குப் பொருத்தமான நிலைமைகளுக்கு இணங்க மெய்ம்மை குன்றாத வகையில் சித்திரித்தல் ஆகும்.[16]

என ஏங்கெல்ஸ் இப்பண்பு குறித்துக் குறிப்பிடுவது கருதத்தக்கதாகும்.

படைப்பாளி தான் எடுத்துக் கொண்ட கருவை விளக்குவதற்கேற்ற வகையில் பொருத்தமான சூழலையும்

அச்சூழலில் இயங்கும் பாத்திரங் களையும் படைக்கின்ற போதுதான் நடப்பியல் நெறி வெற்றிபெறும். சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கைச் சூழல்கள் பற்றிய தரவுகள் படைப்பில் முதன்மை இடம்பெற வேண்டும்.

3:7 எதார்த்தப் பண்பு.

படைப்பாளியின் கலைப்படைப் பானது எதார்த்தப் பண்புடையதாக அமைதல் வேண்டும். படைப்பாளி தனது நுண்மையான அறிவின் மூலம் சமூகத்தைக் கூர்மையாக அவதானித்து சான்றாதாரங்களுடன் படைப்பை நகர்த்துதல் வேண்டும். நடப்பியல் நெறிக்கு இப்பண்பு மிக மிக அவசிய மானதாகும்.

தனியே சான்றாதாரங்களை மட்டும் தந்து படைக்கின்ற படைப்பு எதார்த்தப் படைப்பாக மாட்டாது. யதார்த்தப் படைப்பு என்பது புறவுலகை நகல் செய்யும் காரியமோ அல்லது போலச் செய்தலோ அல்ல. அதற்கும் மேம்பட்ட ஒன்று. எதார்த்தவாதப்படைப்பு என் பது புனைதலுக்கு அப்பால் வாசகனைச் சிந்திக்கத் தூண்டு வதாகவும் அமைதல் வேண்டும்.

எதார்த்தவாதத்தின் தன்மைகள் சிலவற்றை இவ்விடத்தில் நோக்குதல் பொருத்தமானதாகும்.

(அ) உண்மை உலகினைப் பிரதிபலிப்ப தோடு மக்கள் புரிந்துகொள்ளும்மொழி நடையினைக் கலைப்படைப்பில் பயன்படுத்த வேண்டும்.

ஆ) படைப்பாளன் சமுதாயத்தை முன்னேற்றம் பெறச் செய்வதற்கு இதனைக் கருவியாகக் கொள்ள வேண்டும்.

இ) உலகின் மெய்ம்மைகளை அறிந்து அதன்படி மக்களின் வாழ்க்கையை மாற்றி அமைத்திட வேண்டும்.

ஈ) கலைப்படைப்பின் மூலம் மனித உணர்வுகளையும், உள்ளங்களை யும் நல்வழிப்படுத்த வேண்டும்.[17]

எதார்த்தத்தைக் கலைஞன் அவனு டைய அகவயமான விளக்கத்தோடு பிரதிபலிக்கும் முயற்சி லையாகும். ஒரு கலைஞன் புறவயமான எதார்த் தத்தைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சிக் கின்றான். அவனுடைய மனதிற்கு வெளியே காணப்படும் நிகழ்ச்சிகளைத் தன்வயப்படுத்திக் கொள்கிறான். இவற்றை மற்றொரு எதார்த்தப் படைப்பாக மாற்ற முற்படுகிறான். புதிய எதார்த்தம் புறவயமான உலகத்திலிருந்து வேறுபட்டும் இருக்கிறது. அதேநேரத்தில் அதைப் போலவும் காட்சி தருகிறது.

4. நடப்பியலின் வகைகள்.

திறனாய்வாளர்கள் நடப்பியலைப் பல்வேறு வகைகளாகப் பாகுபடுத்திக் காண்கின்றனர். ஆயினும் அவற்றில் பின்வரும் நான்கு வகைகளைப் பெரும்பாலான திறனாய்வாளர்கள் முதன்மைப்படுத்துகின்றனர். அவை வருமாறு.

அ) சுபாவ எதார்த்தவாதம்
ஆ) விமரிசன எதார்த்தவாதம்
இ) மிகை எதார்த்தவாதம்
ஈ) சோசலிச எதார்த்தவாதம்

4: 1 சுபாவ எதார்த்தவாதம்.

சமூகத்தில் ஏற்படுகின்ற மாறுதல் களையும், சமூகத்தில் உள்ள உள்ளக

முரண்பாடுகளையும் மிக இயல்பாகச் சித்திரித்து நிற்கும் செயற்பாட்டைச் சுபாவ எதார்த்த வாதம் குறித்து நிற்கிறது.

ஒரு படைப்பாளி வெகு இயல்பாகச் சமூக மாறுதல்களையும் முரண்பாடுகளையும் சித்திரிப்பதை இவ்வாறு குறிப்பிடலாம். ஆரம்பகால எதார்த்த வாதக் கலைஞர்கள் இவ்வகையைச் சார்ந்தவர்களாகவே காணப்பட்டனர்.[18]

4:2 விமரிசன எதார்த்தவாதம்.

சமூகக் குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டி விமர்சனம் செய்வது விமர்சன எதார்த்தவாதமாகும். இத்தகைய எதார்த்தவாதிகள் சமூகக் குறைபாடுகளையும் மாறுதல்களையும் சுட்டிக் காட்டுவதோடு அவற்றைச் சாடுவதனையும் தமது இயல்பாகக் கொண்டுள்ளனர். மேற்படி பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகள் எவற்றையும் இவர்கள் முன்வைப்பதில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

மாறும் சமூகத்தில் காணப்பட்ட குறைகளை, ஏழைகளின் இரங்கத்தக்க நிலைகளைத் தத்தமது படைப்புக்களில் விமர்சனம் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இவ்வகைப் பிரிவினர் காணப்பட்டனர்.

''சொத்துடைமைச் சமூகத்தின் கூர்மையான முரண்பாடுகளைப் பிரதிபலிக்கும் விமரிசன யதார்த்த வாதம் அதை எப்படி மாற்றுவது என்று தெரிந்து கொள்ளவில்லை. அது பெரும்பாலும் கருத்துக்களுக்கும், பகுத்தறிவுக்கும் மனச்சாட்சிக்கும் வேண்டுகோள் விடுவதுடன் நின்றுவிடுகிறது."[19]

என்று அறிஞர் எம். கிராப் செங்கோ குறிப்பிடுவது இவ்வகை எதார்த்த வாதத்தை நன்கு விளக்குவதாக உள்ளது.

4: 3 மிகை எதார்த்தவாதம்.

எதார்த்த வாழ்க்கையை இயல்பாகச் சித்திரிக்காமல் மிகைப்படுத்திக் காட்டுவதும், உடைமைச் சமூகத்தின் மோசமான பண்புகளைப் பலவாறு வெளிப்படுத்துவதும் மிகை எதார்த்தவாதத்தின் பண்புகளாகும்.

இன்று காணும் நடைமுறை வாழ்க்கையினைத் திட்டமிட்டு மிகைப்படுத்திக் கூறுவது, உடைமைச் சமூகத்தின் வெறுக்கத்தக்க இழிநிலைகளை வெளிப்படுத்தி அதன் முரண்பாடுகளைக் களைவது இதன் அடிப்படையாகும்.[20]

4:4 சோசலிச எதார்த்தவாதம்.

சமூகத்தில் நிலவும் குறைகளையும் முரண்பாடுகளையும் படைப்புக்களில் சுட்டிக்காட்டி மேற்படி குறைபாடுகளுக்குப் பொருத்தமான தீர்வுகளை முன்வைப்பது சோசலிச எதார்த்த வாதமாகும். தொழிலாளி வர்க்கத்தின் எழுச்சியோடு இந்நடப்பியலின் பிறப்பு இணைந்திருந்தது.

மனிதனின் இயக்கத்தையும், அவன் உலகைத் தன் இயக்கத்தால் மாற்றிய மைப்பதையும் அவன் தன்னைத் தானே புதியவனாகப் படைத்துக் கொள்வ

தையும் தன் விதியைத் தானே எழுதும் கடவுளாக அவன் மாறுகின்ற முறை களையும் கூறுகின்ற தன்மை இந்நடப்பியலுக் குண்டு[21]

உண்மையினைத் தேடுதல், அறிவியல் ஆய்வுப் பாங்கு, படைப்பை ஆயுதமாகக் கையாளுதல், மானிடப் பார்வையினை விரிவுபடுத்துதல், கலைஇலக்கியப் போக்கினைக் கட்டுப்படுத்தும் சர்வாதி காரத் தன்மை, வரலாற்றுணர்வு முதலா னவை சோசலிச எதார்த்தவாதத்தின் பிரதான பண்புகளாகும்.

எஸ். தோதாத்திரி இந்நடப்பியலின் பண்புகளாக,

'கம்யூனிச சித்தாந்தத்தில் ஈடுபாடு, (தொழிலாளி வர்க்கச் சார்புடைய தத்துவம்), மக்களுக்குத் தொண்டு செய்தல், சார்புநிலை, உழைக்கும் மக்களின் போராட்டத்தினை அனுதா பத்துடன் சித்திரித்தல், வரலாற்றுத் தீர்க்க தரிசனம் அகவயப் போக்கையும் இயல்பு நெறிப் போக்கையும் புறக்கணித்தல்.......'[22]

ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுவது இங்கு கருதத்தக்கதாகும்.

5. நடப்பியல் குறித்த பிறவகைப்பாடுகள்.

பாத்திரப் படைப்பினையும் நாவ லின் போக்கினையும் அடிப்படை யாகக் கொண்டு நடப்பியலை, பொது நிலை நடப்பியல் முறை, சிறப்பியலான நடப் பியல் முறை என இரண்டு வகையாக அறிஞர் இயன்வாட் பகுக்கின்றார்.[23]

பொது நடப்பியல் முறையானது மனிதர்களை அவர்களின் பெயர்களைச் சுட்டாமல் அவர்களின் கூட்டுப் பொதுப் பண்பு நிலைகளை நடப்புச் சித்திரிப் புடன் படைப்பதாகும்.

சிறப்பியலான நடப்பியல் முறையில் மனித உறவுநிலைகளின் மாற்றம் பற்றிய காரணங்களும் மனித உணர்வுநிலைகளின் சித்திரிப்புகளும் பாத்திரப் படைப்பு வளர்ச்சி நிலைகளும் குறிப்பாக அமைந்து இருக்கும்.

அறிஞர். டாமியன் கிராண்ட் நடப்பியலை,

அ) தாழ்ந்த நிலை மக்களைப் பற்றிய நடப்பியல்
ஆ) உயர்ந்த நிலை மக்களைப் பற்றிய நடப்பியல்
இ) இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட நிலையில் உள்ள மக்களைப் பற்றிய நடப்பியல்
ஈ) மனச்சான்று வழி நடப்பியல்
உ) உணர்நிலை நடப்பியல்[24]

என்றவாறாகப் பிரித்துப் பாகு படுத்துகிறார். வெ. ஜெயலட்சுமி என்பார் நடப்பியலை,

அ) சமுதாய மற்றும் அரசியல் முறை நடப்பியல்
ஆ) சமுதாய சுற்றுச் சூழல் நடப்பியல்[25]

என இரண்டு வகையாகப் பாகு படுத்துகிறார்.

அறிஞர் சி.கனகசபாபதி நடப்பி யலைப் பலவாறு வகைப்படுத்தி யுள்ளார். அவை வருமாறு,

அ) தேர்ந்தெடுத்த நடப்பியல்
ஆ) இராசதக் குணாம்சம் உள்ள நடப்பியல்

இ) புதிய புறவய நோக்கில் நடப்பியல்
ஈ) அங்கதச் சார்புள்ள நடப்பியல்
உ) மனித நேயமுள்ள நடப்பியல்
ஊ) விவரணத் தோரணை அமைந்த நடப்பியல்
எ) தாழ்வுநிலை, உயர்வு நிலை, பின்தங்கும் நிலை ஆகிய முறை களில் அமைந்த நடப்பியல்.[26]

6. முடிவுரை:

நடப்பியல் குறித்த மேலைத்தேய, கீழைத்தேய வரையறைகளை உற்று நோக்கும் போது, 'நடப்பியல்'என்பது சமகாலச் சமுதாயத்தை அதன் முரண் பாடுகளுடன் காரணகாரியங்களுடன் சித்திரிப்பது; சமூகத்தை அறிவியல் நோக்குடன் அணுகுவது; சமூகத்தைப் புறவயமாக ஏற்றுக் கொண்டு அதனை ஆய்வுசெய்வது; சமூக நிகழ்ச்சிகளைத் தனித் தனியே நோக்காமல் முழுமை யாக நோக்குவது; வரலாற்றுணர்வுடன் சமுதாய இயக்க விதிகளையும் எதிர்காலச் சமுதாய வளர்ச்சியையும் நன்கு விளங்கிக் கொள்வது என்ற தெளிவுக்கு வரமுடிகிறது.

நாவல்கள் புதிய நீதிநிலை மாற் றத்தை உண்மையான நவிற்சியுடன் நயமாக எடுத்து விளக்க வேண்டிய பின்னணியில் நடப்பியல் தோற்றம் பெற்றது. நாளடைவில் அது ஏனைய வகை இலக்கியங்களிலும் முனைப்புப் பெறலாயிற்று. 'கலை இலக்கியம் மனித சமூகத்தைப் பற்றியது' என்ற கருத்திய லின் விளைவே நடப்பியல் எனலாம்.

நடப்பியலில் பல்வேறு வகைப் பாடுகள் காணப்படுகின்றபோதிலும் சுபாவ எதார்த்தவாதம், விமரிசன எதார்த்தவாதம், சோசலிச எதார்த்த வாதம் ஆகிய மூன்று வகைகளையே திறனாய்வாளர்கள் முதன்மைப்படுத்து வதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

01. Arnold Kettle, (1974) <u>An Introduction to English Novel-1</u>, Hutchinson University Library, London, , P.26
02. சீனிச்சாமி. துரை., (1997) <u>நாவல்கள் - நவீன விமரிசனங்கள்</u>, காவ்யா, பெங்களூர், , ப.31.
03. கனகசபாபதி., சி.(1989-1990) "<u>இலக்கியமும் நடப்பியலும்</u>" "மேலும்": டிசம்பர் - ஏப்ரல், பாளையங்கோட்டை, , ப. 40.
04. செல்லப்பா.சி.சு., (1992) '<u>நடப்பியல்</u>', சுபமங்களா, மலர் 5, இதழ். 5, செப்டம்பர்,, ப. 58.
05. ஞானமூர்த்தி. தா.ஏ., (1980) <u>இலக்கியத் திறனாய்வியல்</u>, சிந்தாமணி அச்சகம், கோயமுத்தூர், , ப.444.
06. வீராசாமி.தா.வே., (1986) <u>தமிழ்நாவல் இயல்</u>, தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை, , ப.86.
07. வீராசாமி. தா.வே., (1979) <u>தமிழ் நாவல் வகைகள்</u>, தமிழ்ப் பதிப்பகம், சென்னை, , ப.206.

08. இராமலிங்கம்.ம., (1983) இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியம், நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிமிடெட், சென்னை, , ப. 48
09. தோதாத்திரி. எஸ்., (1984) சோசலிச எதார்த்தவாதத்தின் அடிப்படைகள் - ஓர் அறிமுகம், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிமிடெட், சென்னை, , ப.70
10. பிச்சமுத்து. ந., (1980) இலக்கிய இயக்கங்கள், சக்தி வெளியீடு, சென்னை, , ப.170.
11. கைலாசபதி.க., (1987) தமிழ் நாவல் இலக்கியம், நியூ செஞ்சுரிபுக் ஹவுஸ் (பி) லிமிடெட், சென்னை, ,ப.33.
12. சிவத்தம்பி.கா., (1988) நாவலும் வாழ்க்கையும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிமிடெட், சென்னை, ,ப.44
13. தோதாத்திரி. எஸ்., (1980) தமிழ்நாவல் சிலஅடிப்படைகள், அகரம், சிவகங்கை, , ப.6.
14. தோதாத்திரி. எஸ்., (1994) யதார்த்தவாதம், இலக்கிய இஸங்கள், (கட்டுரைத் தொகுப்பு), அன்னம் (பி) லிமிடெட், சிவகங்கை, , ப.112.
15. கைலாசபதி.க., (1987), மு.கு.நூ. ப.275.
16. மேலது, ப. 279.
17. செல்வதுரை.பெ., (1990) தமிழ் நாவல்களில் எதார்த்தவாதமும் நாஞ்சில் நாடனும், நோக்கு (ஆய்வுக்கட்டுரைகள்), தமிழ்த்துறை, புதுவைப் பல்கலைக்கழகம், காரைக்கால், . ப. 137.
18. தோதாத்திரி.எஸ்., (1994), மு.கு.நூ., ப.117.
19. கிராப் செங்கோ.எம்., (1988) அக்டோபர் புரட்சியும் சோசலிச இயக்கத்தின் படைப்புக் கோட்பாடும், சோவியத் பலகணி, மலர் 2, இதழ். 32, ப. 22. மேற்கோள்: அ.மாரியப்பன்: சோசலிச யதார்த்தவாதம், காவ்யா, பெங்களூர், , ப.88.
20. செல்வதுரை.பெ. மு.கு.நூ., ப.137.
21. Ralph Fox, (1986) Novel and the people, P.129.
22. தோதாத்திரி.எஸ்., (1980), மு.கு.நூ., ப. 62
23. Ian watt, (1983), The Rise of the Novel, Penguin Book, London, PP. 9 - 35.
24. Damian Grant, (1985), Methuen ; London and New York, PP. 2- 3
25. ஜெயலட்சுமி. வெ., (1990) தமிழ் நாவல்களில் நடப்பியல், 1940 முதல் 1950 வரை, பதிப்பிக்கப்படாத ஆய்வேடு, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, , ப.369.
26. கனகசபாபதி.சி., மு.கு.நூ., கட்டுரை, பக். 43 - 44